

ADELIN

Az unokatestvéremmel mindig is igen jó kapcsolatot áptunk. Megörültem, amikor megtudtam, hogy gyermekük születik, főleg mikor tudomásomra jutott, hogy kislányt várnak.

Édesanyja veszélyeztetett terhes volt, szinte végig kórházban kellett lennie. Rendszeresen látogattam őket, szerintem már ekkor kialakult egy különleges kapcsolat a baba és köztem. A születésekor nem voltam jelen, de mikor megtudtam, hogy már a szülőszobában vannak, egyből odasiettünk mi is. Sajnos a szülés közben komplikációk merültek fel, komoly beavatkozásra volt szükség. A kislány koraszülöttként látta meg a napvilágot, de már mindketten egészségesek. Különleges nevet szerettünk volna neki adni, így az Adelin név mellett döntöttünk. Adelin inkubátorba került kis súlya, illetve besárgulása miatt. Egy hónapig volt kórházban, ez idő alatt mindennap meglátogattam őket. Mivel van egy ismerős doktornő a gyerekosztályon, ezért a bejutás nem jelentett gondot. Öröm volt látni, hogy Adelin napról napra jobban lett, illetve szépen, folyamatosan nőtt.

Mikor hazajöhettek, a lakásukat szépen feldíszítettük, ünnepi ebéddel vártuk őket. A kislányt lefektettük az új szobába, majd másodperceken belül békésen álomba szenderült. Másnap, mivel szombat volt, már reggel az ajtóban álltam és vártam, hogy megláthassam, kezembe foghassam. Ezután szinte naponta felmentem hozzájuk egy-két órára, hogy segítsék vagy csak a kislánnyal lehessenek. Napról napra láttam, hogyan figyeli a világot, fejlődik, ügyesedik.

Sokszor péntek esténként az esti fürdetést is megnézhettem, majd fürdethettem én is. Teltek, múltak a hónapok, már ügyesen mászott. A legédesebb azt volt, mikor beléptem az ajtón, gyorsan odamászott hozzám, majd a kis karjait az ég felé emelte, kérve, hogy vegyem az ölembe. Később felállt, majd apró lábacskaival elkezdett járni. Az elején, mint minden kisgyereknek, segíteni kellett, de hamar ráért. Ezek után már nem volt megállás, mindig fogta a kezem, s vele kellett sétálnom. Ekkor múlt egy éves. Másfél éves korában anyukájának vissza kellett mennie dolgozni, így Adelint bölcsibe íratta. Hamar beilleszkedett, sok barátja lett, így szeretett ott lenni. Mivel édesanyja sokat dolgozik, van, hogy én megyek érte a bölcsibe, majd míg a szülők haza nem érnek, vigyázok rá. Ilyenkor tudja, hogy tanulnom kell, és eljátszik egyedül.

Ezalatt a pár év alatt Adelinnel szorosra fűztük kapcsolatunkat. Remélem, tudja, hogy felnőtt korában is számíthat rám.

Podlovics Réka (12.c)

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Zalaegerszeg